

3) Рішенням для збереження максимальної ефективності навчального процесу стало впровадження змішаної (аудиторно-дистанційної) форми навчання, яка передбачала проведення теоретичних занять за допомогою засобів відеозв'язку, а практичних занять – очно, з дотриманням протиепідемічних вимог. Таким чином вдалось забезпечити виконання навчальних планів на належному рівні та мінімізувати ризики поширення COVID-19 серед студентів та працівників університетів.

ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ КОМПОНЕНТІВ ПРОБЛЕМОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ У ПІДГОТОВКУ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ЗА СПЕЦІАЛЬНОСТЯМИ ФАХІВЦІВ МУЛЬТИДИСЦИПЛІНАРНИХ РЕАБІЛІТАЦІЙНИХ КОМАНД

Миронюк І.С.

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

кафедра наук про здоров'я

Ключові слова: проблеморієнтоване навчання, фахівці, мультидисциплінарна реабілітаційна команда

Вступ. Розвиток мультидисциплінарного підходу в різних галузях реабілітаційної допомоги набув широкого впровадження в країні, зокрема, пропонувалися моделі формування мультидисциплінарних команд перехідного періоду в умовах значного дефіциту необхідного фахового кадрового забезпечення [1]. На сьогодні система реабілітаційної допомоги населенню в Україні набула суттєвого розвитку. Так, системні зміни в наданні реабілітаційної допомоги знайшли своє відображення в новому Законі України «Про реабілітацію в сфері охорони здоров'я», який уже прийнятий Верховною Радою України [2]. В статті 18 даного Закону України вперше визначено окремим самостійним суб'єктом реабілітації мультидисциплінарну реабілітаційну команду (МРК) та описано її склад, організаційні форми роботи та завдання і функції. Якщо подивитися на кадровий склад МРК з позиції підготовки фахівців в системі освіти країни, то стає зрозумілим, що уніфікованої або, хоча б, координованої системи їх фахової підготовки як учасників єдиної команди на сьогодні немає. Так, до складу МРК входять фахівці, які проходять підготовку не лише за різними освітніми програмами і спеціальностями, а, навіть, за різними галузями знань [3]. Крім того, відомо, що компоненти проблеморієнтованого навчання клінічних фахівців при освоєнні фахових дисциплін показали себе ефективним методом підготовки для послідувочої їх професійної діяльності [4].

Мета дослідження: дослідити перспективи впровадження компонентів проблеморієнтованого навчання для дисциплін блоку професійної підготовки в форматі мультидисциплінарних команд фахівців в освітньому процесі здобувачів освіти на факультеті здоров'я та фізичного виховання ДВНЗ «УжНУ».

Матеріали та методи. Матеріалами дослідження виступили результати опрацювання та аналізу доступних публікацій щодо питання впровадження проблеморієнтованого методу навчання у підготовці фахівців галузі знань «22. Охорона здоров'я» на додипломному рівні та освітніх програм і навчальних планів підготовки здобувачів освіти за спеціальностями 223.Медсестринство,

016. Спеціальна освіта, 227. Фізична терапія. Ерготерапія. В дослідженні використано бібліосемантичний метод та структурно-логічного аналізу і синтезу.

Результати та їх обговорення.

Результати аналізу освітніх програм та навчальних планів підготовки фахівців, які в майбутньому можуть бути залучені до роботи у складі мультидисциплінарних реабілітаційних команд, показали, що значна частка дисциплін професійної підготовки в даних освітніх програмах дублюються або є близькими по контексту і змістовному наповненню. В той же час, вони вивчаються відокремлено і на різних курсах та семестрах. В основному це стосується освітніх компонентів клінічного спрямування, де окреме захворювання або проблема в стані здоров'я розглядається вузько направлено з точки зору суто майбутньої спеціальності здобувачів освіти. Впровадження окремих організаційних змін в освітніх процес, зокрема, в навчальні плани та структурно-логічні матриці освітніх програм в комбінації з розширенням практики циклової підготовки здобувачів за всіма зазначеними спеціальностями, дасть змогу створення ситуаційних мультидисциплінарних навчальних груп. В дані тимчасові групи, що створюються для освоєння близьких або ідентичних клінічних дисциплін, будуть входити здобувачі освіти за різними освітніми програмами: майбутні фізичні терапевти (магістерський рівень освіти), асистенти фізичного терапевта та ерготерапевта, корекційні педагоги (бакалаврський рівень), магістри медсестринства (в майбутньому цей перелік можна розширити шляхом впровадження нових освітніх програм). В таких групах є можливим і, очікувано, буде ефективним впровадження компонентів проблеморієнтованого навчання з групувань тем за нозологічним або патогенетичним принципом.

Висновок. Запропонована модель впровадження компонентів проблеморієнтованого навчання в ситуаційних мультидисциплінарних навчальних групах дасть можливість здобувачам засвоєння додаткових соціальних («м'яких») компетентностей командної роботи в групі фахівців, навичкам ефективної комунікації та планування індивідуальних реабілітаційних програм майбутніх пацієнтів.

Література

1. Spivak A. P. Organization model of a multidisciplinary approach at the stage of the establishment of a new rehabilitation system in Ukraine. Current issues of health care and physical rehabilitation: collective monograph / G. O. Slabkiy, V. Yo. Bilak-Lukianchuk, V.V. Brych, D. V. Danko, et al. Lviv-Toruń. Liha-Pres, 2019: 150-165.
2. Про реабілітацію в сфері охорони здоров'я: Закон України від 3 грудня 2020 року за №1053-IX. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1053-20#Text>
3. Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 р. № 266: постанова Кабінету Міністрів України від 1 лютого 2017 р. № 53. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/53-2017-%D0%BF#n2>

4. Впровадження інноваційних технологій в медичну освіту: проблемно-орієнтоване навчання та віртуальні пацієнти: Матеріали Всеукраїнської науково-методичної відеоконференції з міжнародною участю (22 квітня 2015 року, м. Запоріжжя) – Запоріжжя, 2015: 189.

УЧАСТЬ СТЕЙКХОЛДЕРІВ В УДОСКОНАЛЕНІ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОЇ ПРОГРАМИ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРІВ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я В УЖНУ

Слабкий Г.О., Миронюк І.С., Рябинчук М.В., Брич В.В., Білак-Лук'яничук В.Й.,
Бутусов ОД., Дуфинець В.А.

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
кафедра наук про здоров'я

Ключові слова: магістри, підготовка, громадське здоров'я, навчально-наукова програма, удосконалення, стейкхолдери

Вступ. В УжНУ з 2019 року проводиться підготовка магістрів громадського здоров'я. Формування освітньо-наукової програми «Громадське здоров'я» другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю 229 Громадське здоров'я галузі знань 22 Охорона здоров'я відбувалося при відсутності освітнього стандарту та конкуренції, адже в інших ВНЗ підготовка магістрів громадського здоров'я до цього часу не проводилася. Вивчався досвід країн Європи та США, країн в яких на відмінну від України, системи громадського здоров'я уже ефективно діяли. Тому удосконалення освітніх програм підготовки вказаних спеціалістів є необхідним і відповідальним процесом.

Мета дослідження: дослідити участь стейкхолдерів в удосконаленні навчально-наукової програми підготовки магістрів громадського здоров'я в УжНУ.

Матеріали та методи. Аналізу підлягали доступні матеріали про участь стейкхолдерів в процесі удосконалення освітньо-наукової програми «Громадське здоров'я» другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю 229 Громадське здоров'я галузі знань 22 Охорона здоров'я.

В дослідженні використано метод структурно-логічного аналізу.

Результати та їх обговорення.

Результати проведеного дослідження дозволили встановити методи та результати залучення стейкхолдерів до удосконалення освітньо-наукової програми «Громадське здоров'я» другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю 229 Громадське здоров'я галузі знань 22 Охорона здоров'я.

До даного виду діяльності відповідно до «Рекомендацій про моніторинг стейкхолдерів щодо оцінки якості освітніх програм підготовки магістрів за спеціальністю «громадське здоров'я» залучені внутрішні та зовнішні стейкхолдери до яких віднесені: науково-педагогічні працівники та студенти, представники академічної спільноти, майбутні роботодавці, представники різноманітних громадських організацій, які безпосередньо не пов'язані із системою освіти, але які зацікавлені у соціальному партнерстві.